

N:o 26.

Af Herr O. Schenström: Med förslag till förändrad lydelse af § 59 Riksdagsordningen.

Under flere föregående riksdagar har fråga förevarit om vidtagande af sådan förändring i 59 § Riksdagsordningen, att utväg bereddes Riksdagen till uppskjutande af viktigare ärendens behandling från den ena riksdagen till nästföljande riksdag. I afgifvet memorial (N:o 10) vid 1873 års riksdag fäste Konstitutions-Utskottet uppmärksamheten derpå, att erfarenheten under de sist förflutna åren ådagalagt, att Riksdagens verksamhet i icke ringa mån varit hämmad till följd af den arbetsordning, som föranlett, att en ganska stor del af riksdagstiden hunnit förflyta, innan något viktigt ärende af vederbörande Utskott kunnat förberedas till slutlig handläggning, hvaremot under Riksdagens sista veckor Kamrarnes bord varit så öfverfyllda af utskottsbetänkanden, att tiden knappt räckt till för ärendenas behandling och än mindre att deråt egna den grundliga och omsorgsfulla pröfning, som varit önskvärd till undvikande af förhastade beslut. För enahanda ändamål, men till någon del omarbetadt, framlade Konstitutions-Utskottet å nyo förslag vid 1874 års riksdag. Vidare biföll Konstitutions-Utskottet två under åren 1875 (N:o 3) och 1878 (N:o 4) af Herr E. Thomasson i ämnet väckta motioner. Första Kammaren biträdde alla dessa sålunda framställda förslag, men inom Andra Kammaren rönte de motstånd och föllo, dock så att frågan kan sägas hafva tid efter annan fallit *framåt*. Och då nu den tid närmar sig, då lagförslag af mer än vanlig omfattning torde vara hos Riksdagen att infövänta, vågar jag hysa den förhoppning, att frågans återupptagande skall välvilligt mottagas

samt vinna önskvärd framgång. För att undvika ett onödigt upprepande af hvad redan i detta ärende förekommit till ådagaläggande deraf, att denna grundlagsförändring är både *nödig* och *nyttig*, beder jag få hänvisa till ofvan omförmälda memorial och motioner, hvilka, efter min uppfattning, innefatta fullständigt öfvertygande bevisning om sakens vikt och stora betydelse.

Det kan dock ifrågasättas, huruvida icke tredje riksdagen i Andra Kammarens valperiod borde uteslutas ifrån de båda andras uppskofs rätt, ty vid val till ny period inom nyssnämnde Kammare torde kunna antagas, att ett icke obetydligt antal riksdagsmän vid de nya valen ombytas, och desse nyvalde riksdagsmän ega hvarken tillgång på föregående årets riksdagshandlingar eller den närmare kännedom i afseende på det ärende, som utgjort föremål för uppskof, som synes nödig.

I anledning af hvad jag nu anfört får jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte antaga att hvila till vidare grundlagsenlig behandling någondera af följande alternativa förslag till förändrad lydelse af 59 § Riksdagsordningen:

antingen 1:o): »Betänkande, som af ständigt eller i dess ställe särskildt tillsatt Utskott afgifvits, skall i begge Kamrarne för ärendets afgörande, så vidt ske kan, samtidigt föredragas. Efter betänkandets första föredragning skall detsamma hvila på bordet. Vid nästa föredragning, ehvad öfverläggning då eger rum eller ej, må det, på flera ledamöters förenade begäran, åter göras hvilande. Men då saken tredje gången förekommer, skall den till afgörande företagas. Genom Kamrarnes sammanstämmande beslut må dock afgörandet af betänkande från ständigt eller särskildt Utskott kunna till nästa lagtima riksdag uppskjutas, derest förslag derom inom någondera Kammaren blifvit väckt senast vid betänkandets andra föredragning. Dyligt förslag skall genast Medkammaren delgifvas och kan endast en gång bordläggas. Beslutas uppskofvet, skola vid den riksdag, dertill ärendet blifvit uppskjutet, talmännen ofördröjligen till fortsatt behandling föredraga betänkandet, hvarefter dermed förfares i enlighet med hvad angå-

ende inkommet utskottsbetänkande i allmänhet är föreskrifvet. Rörer betänkandet någon af Konungen hos Riksdagen gjord framställning, då må beslut deröfver ej uppskjutas, utan att Konungen dertill samtycker.

Betänkande, som afgifvits af tillfälligt Utskott, föredrages i den Kammare, som Utskottet tillsatt, och förfares derefter vidare med målet såsom ofvan är sagdt; dock att afgörandet icke må till annan riksdag uppskjutas.

Om uppskof med beslut öfver hvilande förslag till förändringar i grundlagarne stadgas i 64 §.

Utskotts förberedande hemställanden och förfrågningar må genast afgöras, derest icke någon Kammarens ledamot bordläggning begär.»

eller 2:o) i allt öfrigt lika med föregående, men efter orden: eller särskildt Utskott kunna införas följande: från första eller andra riksdagarne inom Andra Kammarens valperiod uppskjutas till nästa lagtima riksdag, derest förslag o. s. v.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet af denna motion anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1884.

Oskar Schenström.